

Αλφαριθμητικά, πίνακες και δείκτες

Τα αλφαριθμητικά ως πίνακες

- Ένα αλφαριθμητικό (string) αναπαρίσται εσωτερικά ως ένας πίνακας χαρακτήρων που τερματίζεται από τον ειδικό χαρακτήρα NULL ('\0')

1000	H
1001	e
1002	l
1003	l
1004	o
1005	\0

"Hello"

Τα αλφαριθμητικά ως πίνακες (συνέχ).

- Το παραπάνω δημιουργείται με τις εξής εντολές:

```
char carray[6];
```

```
carray[0] = 'H';
```

```
carray[1] = 'e';
```

```
carray[2] = 'l';
```

```
carray[3] = 'l';
```

```
carray[4] = 'o';
```

```
carray[5] = '\0';
```

Τα αλφαριθμητικά ως πίνακες (συνέχ.)

- Το ίδιο αποτέλεσμα έχουν και οι εντολές

```
char carray[] = "Hello";
```

```
char carray[6] = "Hello";
```

```
char carray[] = {'H', 'e', 'l', 'l', 'o', '\0'};
```

```
char carray[6] = {'H', 'e', 'l', 'l', 'o', '\0'};
```

Τα αλφαριθμητικά ως πίνακες (συνέχ.)

- Για την προσπέλαση κάθε χαρακτήρα ενός αλφαριθμητικού:

```
int i;
```

```
char s[] = "Hello, John";
```

```
for (i=0; s[i] != '\0'; i++)
```

```
{
```

```
    κάνε κάτι με το στοιχείο s[i]
```

```
}
```

Παράδειγμα: Η συνάρτηση FindFirstVowel

- Με χρήση αφηρημένων αλφαριθμητικών (βιβλιοθήκη strlib)

```
int FindFirstVowel(string word)
{
    int i;
    for (i=0; i<StringLength(word); i++) {
        if (IsVowel(IthChar(word,i)) return (i);
    }
    return (-1);
}
```

Παράδειγμα: Η συνάρτηση FindFirstVowel

- Με χρήση πινάκων

```
int FindFirstVowel(char word[])
{
    int i;
    for (i=0; word[i] != '\0'; i++) {
        if (IsVowel(word[i])) return (i);
    }
    return (-1);
}
```

Παράδειγμα: Η συνάρτηση FindFirstVowel

- Με χρήση δεικτών

```
int FindFirstVowel(char * word)
{
    char *cp;
    for (cp = word; *cp != '\0' ; cp++) {
        if (IsVowel(*cp) return (cp - word);
    }
    return (-1);
}
```


Τα αλφαριθμητικά ως αφηρημένος τύπος

Η δήλωση

```
char *s;
```

είναι ισοδύναμη με την

```
string s;
```

Στη βιβλιοθήκη `genlib.h` υπάρχει ο ακόλουθος ορισμός

```
typedef char *string;
```

Δείκτες και μεταβλητές πίνακα για αλφαριθμητικά

- Το παρακάτω τμήμα κώδικα είναι έγκυρο

```
char *carray;  
carray = "A fool on the hill";
```
- Το παρακάτω τμήμα κώδικα δεν θα μεταγλωττιστεί

```
char carray[32];  
carray = "Another Green World";
```
- Θα προκύψει ένα μήνυμα σφάλματος στη μεταγλώττιση της μορφής "Lvalue required..."

Η βιβλιοθήκη `strlib.h` (ANSI C)

- `strcpy(dst, src)`
- `strncpy(dst, src, n)`
- `strcat(dist, src)`
- `strncat(dist, src,n)`
- `strlen(s)`
- `strcmp(s1,s2)`
- `strchr(s,ch)`
- `strrchr(s, ch)`
- `strstr(strpattern,string)`

Η συνάρτηση strcpy

```
strcpy(char dst[], char src[])
```

Αντιγράφει τη συμβολοσειρά src στην συμβολοσειρά dst.

Παράδειγμα

```
char buffer[128];
```

```
strcpy(buffer, "Eleanor Rigby");
```

Μια υλοποίηση της strcpy

```
void strcpy(char dst[], char src[])
{
    int i;
    for (i = 0; src[i] != '\0'; i++) {
        dst[i] = src[i];
    }
    dst[i] = '\0';
}
```

Μια “παραδοσιακή” υλοποίηση της strcpy

```
void strcpy(char *dst, char *src)
{
    while (*dst++ = *src++);
}
```

Υπερχείλιση

- Με τη χρήση της `strcpy` είναι δυνατόν να συμβεί υπερχείλιση περιοχής προσωρινής αποθήκευσης (buffer overflow)

```
char carray[6];
```

```
strcpy(carray, "This is a long string");
```

Η συνάρτηση strcat

strcat (char dest[], char src[])

Αντιγράφει τη συμβολοσειρά dest στο τέλος της συμβολοσειράς src

Παράδειγμα

```
char name[128];
```

```
strcpy(name, "John");
```

```
strcat(name, " ");
```

```
strcat(name, "Lennon");
```


Η συνάρτηση `strncat`

`strncat (char dest[], char src[], int n)`

Αντιγράφει **`n` το πολύ χαρακτήρες** της συμβολοσειράς `dest` στο τέλος της συμβολοσειράς `src`

Παράδειγμα

```
char name[128];
```

```
strcpy(name, "John");
```

```
strcat(name, " ");
```

```
strncat(name, "Lennon", 3); /* "John Len" */
```

Συναρτήσεις αναζήτησης

```
char * strchr(char s[], char ch)
```

Επιστρέφει έναν δείκτη προς τη θέση σε ένα αλφαριθμητικό όπου βρέθηκε ο χαρακτήρας `ch`

```
char * strrchr(char s[], char ch)
```

Ίδια λειτουργία με την `strchr` ξεκινώντας από το τέλος του αλφαριθμητικού

```
char * strstr(char s1, char s2[])
```

Αναζητά την πρώτη εμφάνιση της συμβολοσειράς `s2` στην `s1`.

Εφαρμογή 1

- Να φτιαχτεί συνάρτηση η οποία δέχεται ως είσοδο μια συμβολοσειρά και επιστρέφει τη **θέση του μεγαλύτερου στη σειρά χαρακτήρα** της συμβολοσειράς, σύμφωνα με τη διάταξη των χαρακτήρων

'a', 'b', ..., 'x', 'y', 'z', 'A', 'B', ..., 'X', 'Y', 'Z', ...

Παράδειγμα

για τη συμβολοσειρά “another” επιστρέφεται το 3, η θέση του 't'.

Εφαρμογή 2

- (Άσκηση 1 σελ 600). Να φτιαχτεί μια συνάρτηση η οποία δέχεται ως όρισμα ένα αλφαριθμητικό ως πίνακα χαρακτήρων και επιστρέφει το μέγεθος του αλφαριθμητικού. Πρόκειται για εναλλακτική υλοποίηση της **strlen**.
-
- Να γίνει με for και με while

Η βιβλιοθήκη ctype (επιλογή)

- **isalnum, isalpha** Ελέγχει αν ένας χαρακτήρας είναι αλφαριθμητικός (A-Z, a-z, 0-9). *Επιστρέφει 1 σε περίπτωση αν ο χαρακτήρας είναι αλφαριθμητικός και 0 αλλιώς*
- **isdigit** Ελέγχει αν ένας χαρακτήρας είναι ψηφίο (0-9)
- **islower** Ελέγχει αν ένας χαρακτήρας είναι μικρό (λατινικό) γράμμα (a-z).
- **isupper** Ελέγχει αν ένας χαρακτήρας είναι κεφαλαίο (λατινικό) γράμμα (A-Z).

Ένα σύνθετο παράδειγμα

- Πρόγραμμα invert.c σελ. 594.
- Πρόγραμμα αντιστροφής ενός ονόματος.
- Παράδειγματα:
 - Δίνοντας το όνομα “Andreas F. Papasalouros” παίρνουμε το “Papasalouros, Andreas F.”
 - Δίνοντας “Steve Miller” παίρνουμε “Miller, Steve”